

EVALVACIJA PROJEKTA ERASMUS: VSE GRE ZA MED

V letošnjem šolskem letu, smo se v Vrtcu" Murenčki" pri OŠ Davorina Jenka Cerklje na Gorenjskem priključili dvoletnemu projektu z naslovom, Vse gre za med. V projekt so vključene 4 vrtčevske skupine, kar pomeni 8 strokovnih delavk in 84 otrok, različnih starostnih skupin. Najmlajši vključeni otroci so dopolnili 18 mesecev, najstarejši pa 5 let. V omenjenem projektu sodelujemo z Osnovno šolo Davorina Jenka, kjer so, kljub enakim ciljem, dejavnosti razporejene in organizirane na drugačen način, saj je narava dela v šoli in vrtcu drugačna.

Osnovna nit projekta je ozaveščanje otrok o pametni rabi naravnih in pridelanih dobrin, ter otrokom čimbolj približati sobivanje z naravo. Sem uvrščamo racionalno uporabo vode, čim manj zavržene hrane, čuvanje narave, pri čemer poizkušamo zmanjšati uporabo plastike v vsakdanjem življenju in se čim več gibati v naravi. Naš cilj je bil, da otroci spoznajo, kako je vsakdo izmed njih pomemben člen pri ohranjanju in varovanju narave in vseh njenih dobrin. Vse dejavnosti je bilo moč povezovati z različnimi področji iz Kurikula.

Zaradi pandemije se nisem mogla udeležiti nobenega strokovnega izobraževanja v tujini, kar pomeni, da se je bilo potrebno znati v okviru nam znanih metod in dejavnosti pri sobivanju z naravo.

Vsaka od štirih skupin je izvajala dejavnosti prilagojene starosti otrok v skupini. V vseh skupinah smo vzgojiteljice skupaj z otroki na različne načine skrbele, da se je zavržlo čim manj hrane, porabilo čim manj vode, skrbele smo za zadostno gibanje otrok, dosledno smo ločevali odpadke, pri čemer smo vzgojiteljice pazile, da smo bile otrokom vzor.

Otrokom smo preko literature najprej predstavile in pojasnile pomen ločevanja odpadkov in zbiranja papirja, nato pa so potekale tudi dejavnosti v tej smeri.

Nekaj izvirnih dejavnosti vsake sodelujoče skupine:

V skupini **Zajčki**, so otroci podali idejo o izdelavi igrač iz odpadkov. Otroci so od doma prinesli različne škatlice in podobne kose odpadnega materiala in skupaj z vzgojiteljicama izdelali igrače.

Skupina je bila inovativna tudi pri izdelavi rojstnodnevnih daril. Otroci so dobili doma izdelano vrečko iz blaga, katera naj bi bila nadomestilo plastični vrečki.

Skupina **Račke** se je projekta lotila predvsem iz prehrambenega vidika. Kar nekajkrat so skuhalo in preizkusili kakšno posebno jed, za katero ni bilo potrebno uporabiti preveč surovin. Ker je skupina predšolska, so lahko pazili na količinsko pripravo, kar pomeni, da se je pojedlo kar se je skuhalo. Ob koncu leta sta vzgojiteljici spisali knjigo receptov za pripravljene jedi. Imeli so tudi nekaj zunanjih obiskovalcev, ki so jim na različne načine pomagali pri ozaveščanju, kako s pomočjo skrbi za naravo, poskrbimo tudi za svoje zdravje.

Skupina **Veverice** se je poleg ločevanja odpadkov, gibalnega programa in skrbi za čim manj zavržene hrane, lotila izdelave ptičjih hišic iz odpadnega materiala. Tako so otroci poskrbeli za prehranjevanje ptic in ponovno uporabili različen odslužen material, vse to pa se je dogajalo na prostem, kar še dodatno obogati dejavnost.

Najmlajša sodelujoča skupina je bila jaslična skupina **Miške**. Tudi v tej skupini je bil velik poudarek pri ponovni uporabi ostale hrane. Večkrat smo pripravili sadne kašice, v juho pa smo nadrobili kruh, ki se je že delno posušil in ga otroci ne bi več pojedli, v juhi pa so ga z veseljem. Pazili smo, da je bila voda malo odprta in smo jo po končani uporabi zaprli, za brisanje smo uporabili le eno brisačko, luči pa v primeru zadostne zunanje svetlobe, nismo prižigali. Gibanje

je bila vsakodnevna obveznost in sicer v obliki dolgih sprehodov, v primeru slabega vremena pa smo sprehode zamenjali s telovadbo v skupini ali telovadnici. Dejavnosti se verjetno zdijo malenkostne, vendar sem z opaženimi rezultati več kot zadovoljna. Otroci so usvojili zavedanje o varčni rabi vode in brisačk, ostalo pa bo potrebno nadaljevati v prihodnjem šolskem letu.

Zastavljeni cilji niso bili povsem realizirani, čemur zagotovo botruje dolgo obdobje karantene. Glede na to, da je projekt dvoletni, bodo cilji zagotovo realizirani ob koncu prihodnjega šolskega leta. V prihodnjem šolskem letu, bomo bolj aktivno delali na samem projektu in ob koncu posameznih dejavnosti, naredili kratek povzetek za sodelavke oz. starše.

Sama sem mnenja, da realizacija neke dejavnosti ni samo doseg cilja, temveč je bolj pomembno, koliko truda otrok je vloženega v posamezno izvedbo. Če smo sposobni vse to opaziti in pohvaliti, smo na pravi poti, da se otrok za življenje nekaj nauči in naučeno tudi izvaja in uporablja. Pomembno je zavedanje, da le z majhnimi premiki lahko dosežemo velike uspehe.

»Če želiš videti spremembo v svetu, moraš biti ti ta sprememba.«

(Gandi)

Martina Ferlan, koordinatorica projekta za vrtec